ANY. IX. PALAMÓS, FEBRER DE 1922. NÚM 99

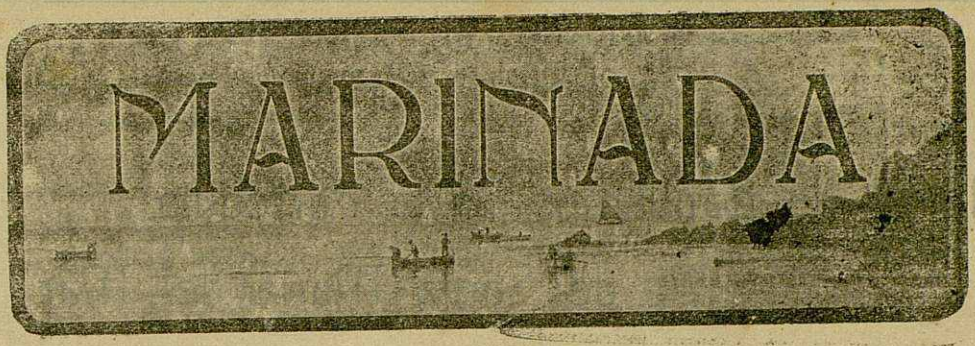

Pius XI

Amb l'interés que desperten les coses eternes, el món ha vist l'acabament del Pontificat de Benet XV als tres anys de la terminació de la gran guerra. Tot el món catòlic ha sentit l'emoció de l'instant.

La curtesa del Pontificat de Benet XV fa rellevar la seva magnitud. Sa venerable figura hagué de presidir les ànimes subjectes a una terrible commoció i víctimes de l'efímera ambició humana. Les seves divines paraules queien, com l'únic conhort, en mig de la lluita. Dins el torbellí en que va enfonsar-se l'alta diplomàcia, totes les nacions no veien altre àrbitre just i serè que el representant de Déu en la terra. I al Vaticà acudien i fins la França, que se n'havia separat amb revolucionari estrèpit, humilment hi tornava.

Morien els homes com erols d'herba dallada furiosament, i damunt els sepulcres ressorgien amb hàlit primaveral moltes de nacionalitats fins llavors sevelides sota el jou d'una ambició desenfrenada. I en aquell ressorgiment, que era de gran triomf per al Catolicisme, apareixia amb tota la claror d'una vida nova, la catòlica Polònia.

Benet XV trameté a la nació resucitada la gran figura d'Aquiles Ratti, com a representant del Vaticà. La missió era, sens dubte, la més difícil de quantes missions apostòliques hagueren de realitzar-se llavors. Es sabuda la perfecció amb que Mr. Ratti va complir-la.

I és verament motiu d'entusiasme que el qui redreçà l'esperit d'una nació catòlica ofegada regeixi ara tot el món espiritual.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

Llibres de Baptismes de la Parròquia de Santa Maria del Mar

(Continuació)

Hija del señor Capitán Don Florensa de Cazón del Tercio de Valones de los Estados de Flandes. Padrino, Ramón Dentier, Sargento Mayor.

1672.—Hijo del Doctor Juan José de Fila Ríos y Moncayola, Médico de la Gente de Guerra de la Guarnición de Palamós. Padrino Andrés Diamberg, Capitán de Infanteria Valona del Maestre de Campo, D. Gerardo Diamberg.

També es troben partides de baptismes de moros:

1640.—D'un moro, esclau d'Andreu de Barria. Padrí, Nicolau de Cardona, Capità de la Galera de S. Joan de la Cía d'Espanya.

1664.—Minyona mora de 3 anys, esclava de Francisco Laytó, natural de Sicília, sargent de la galera de S. Pere d'Espanya, la qual amb altres galeres se troba en el port.

Minyona mora de 5 anys, esclava de Joan Gòmez, natural de S. Lúcar del Bisbat de Sevilla, que es troba en el port.

En aquell temps ha hi havia a Catalunya mestres d'Estudi castellans. Vegi's la següent partida:

1664.—Fill de Francisco Alonso de Castro, mestre d'escoles de Palamós.

1674.—Com a exemple de magnaniminat. cita's en la partida de baptisme del fill de Miquel Caner, mercader, que els padrins posaren als ciris 10 dobles, o siguin 55 lliures.

1676.—Figura com a Padrí Jeroni Grande, Patró de la Galera de Gènova.

Fill d'un való.

1679.—Fill de Joan de Marsol, Capità de la Cia del Terç de Garneri.
Fill de Josep Bruno, napolità, Alfèreç » » »
Filla d'Andreu Mari, Sargent » » »
Filla de Diego del Bando, napolità, Alfèreç » » »
1680.—Fill de D. Antoni de Simon, Cirurgià » » »
Fill de Jaume Lombardo, Alfèreç » » »

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

Filla de Mateu de Grave, Alfèreç del Terç de Carles de Suera, való.
Fill de Vicens Sevino, Soldat » » de Garneri.
Fill de Joan Locassello, » » » de »
Fill d'Antoni Pelegrí, Alfèreç » » de »
1681. —Filla d'Adrià Botrasol, Alfèreç » » de Carles de Suera,
Fill d'un való.
Filla d'Adrià Xapuy, Capità.
Filla de Jaume Llombardo, Alfèreç » » de Garneri.
Filla de Jaume Massola » » de »
Filla de Diego Poledino » » de »
1682. —Filla de F. Matseo, Tambor » » de »
Filla de Joan Vinadell » » de »
Filla de Diego Bando, Alfèrez » » de »
Fill de Domingo de Martino, del Terç de D. Mariano Garroffa de Girona.
1683 —Fill de Vicens Sevinos, florentí, del Terç de Garneri.
Filla de Joan Casadont, del » de »
Fill de Joan Marsola, del » de »
Fill d'Antoni de Simon, Cirurgià del » de »
Fill de Pere Antoni Paladino, Alfèreç del » de »
Un jove negre de Guineia d'edat de 20 anys, poc més o meys, el qual estava per esclau en casa del senyor D. Francisco Bernard de Barona, Governador de la vila i plaça de Palamós.
Filla d'Antoni Cansiano de la província de Milà, qui està per Tinent de Majordom en l'Hospital de la vila, on habiten els soldats.
Filla de Vicens Matoli, de nació romana, Tambor del Terç de Garneri.
Filla del Capità Xapuy » » de »
1683.—Hija de los señores D. Francisco Bernardo Barona (del hábito de Santiago) General de Artilleria y Gobernador de la Plaza de Palamós. Padrino, Luís de Moncada,
1684.—Filla de Lumardo, Alfèreç reformat, del Terç de Garneri.
Filla de Hamosi, napolità, del » » Sa muller, palamosina.
Filla de Francisco Reyes de la Cia de Juan de la Barca.
Fill de Narcís Malancolich, soldat napolità, del Terç de Garneri Sa muller, de Corsà.
Fill de Jaume Fraire, sargent reformat del Terç de Garneri.
Fill de Joan Lucas, del » de »
Fill de Inocenci Paloso, Soldat del » de »
Filla d'Alonso de Luca, Tambor del » de »
Fill de Joan Anton Pelegrí, Alfèreç reformat del » de »

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

1685.—Fill de Domingo de Martínez, de la província de Calàbria, Alfèreç reformat de la Cia solta d'Espanyols. Sa muller, catalana.

Fill de Diego Bando, Alfèreç reformat del Terç de Garneri.

Filla de Vicens Sevino, Tambor del » »

Fill de Joan Casadon Tambor del » »

Filla d'Antoni de Simon, Cirurgià del » »

Fill de Nicolau de Balda, del » »

Fill de Joan Marsola, Capità del » »

Fill d'Adrià Xapuy, Capità del » » Fou Padrí Pere de Rubí i de Sabater, General d'Artilleria i Governador de la plaça de Palamós.

Filla de Vicens Matoli, Soldat del Terç de Garneri.

Fill de Carles Bresin, Capità del » »

1686.—Fill de Jaume Lombardo, Alfèreç reformat del Terç de Garneri.

Filla de Francisco Llemosí, Tambor del » »

Filla de J. Blanc, Sargent reformat del » »

Fill de Joan Madona, Sargent del » »

Filla de Diego Paladino, Alfèreç del » »

Fill de Joan Vidal, Sargent del Bisbat d'Oviedo.

Fill d'Alonso de Luiso, Tambor del » »

Fill de Francisco Mateo « del » »

Sa muller, de S. Feliu de Guixols.

Fill de Joan Francisco Coren, Soldat de la Cia del Sargent Major D. Manuel de Vila Real del Terç del Conde Monsola. Padrí, Josep Perol, Cap d'Esquadra de dita Companyia.

Fill de Domingo de Martin del Regne de Nàpols.

1687.—Fill d'Antoni Malinconicho, napolità del Terç de Garneri.

Fill de Gregorio Pèrez, Ajudant de la Plaça de Palamós.

Filla de Domingo Fernàndez, Alfèreç reformat del Terç dels Dragons Montanyès.

Filla de Joan Curvilla, flamenc.

Fill d'Antoni Banito, soldat.

Fill de Carlos Brasin, Capità d'Infanteria del Terç de Garneri.

1688.—Filla de Vicens Sabino, soldat de la Cia del Capità Angel Corazino, napolità.

Filla de Francisco Guanxerata, milanés, soldat de la Cia del Conde Monzoli.

Filla de Jeroni Mariano, Tinent reformat de la Cia del M. de Camp dels Dragons.

Fill de Julio Spirit soldat del Terç dels Dragons de la Companyia del Mestre de Camp Melcior Mansoli.

Filla de Diego Paledino del Terç de Tomàs Garneri.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

Filla de Joan Antonio de Vidal, Sargent major.

Fill de Josep de Martin, artiller del Terç de Josep Queralt.

Filla de Pere Gonzàlez, soldat de la Companyia de Lluis de Mendoza.

Fill de Joan Madona, sargent reformat del Terç de Francisco Cerrana, napolità.

1680.—Filla de D. Cristobal de Baragon, Ajudant del Terç de Valons.

Fill de Josep Martínez, artiller.

Fill de l'Alfèreç Gaetano Marra del Terç d'Italians del senyor Fernando Pinyatello.

1690.—Fill de Josep Faniol, Alfèreç d'una Companyia del Terç de Robert de la Porta.

Filla de Josep Rainer, soldat de cavall.

Fill de Joan Madona, artiller de la Companyia del Capità Garcia de Robles. Padrí. Pedro Ruiz, Governador de Palamós.

1692.—Fill de Joan Diez de Robles, Alfèreç reformat d'infanteria.

Fill d'Antoni Ricarts, artiller.

Tots els militars que apareixen en la relació de les partides transcrites formaven part de la guarnició de 1500 homes emplaçada en el castell de Palamós, i que es componia de castellans, catalans, alemanys i italians. En Pere Rubí, Governador de Palamós, fou el defensor de la vila de Roses, morint a conseqüència de les ferides. En Juli Pinyatello, italià, qui residia en la nostra fortaresa, morí en la batalla del Ter contra els francesos Després d'aquesta batalla en que fou desfet l'exèrcit comanat pel Virrei Duc de Villena, el Mariscal francès vencedor, Duc de Noailles, volgué guanyar, com a fruit de la victòria, la nostra vila; i la seva nombrosa tropa circumvalà Palamós i l'armada francesa dominà les aigues palamosines el 31 de Maig de 1694, i el 9 de Juny els assetjats per mar i per terra hagueren de capitular forçosament. Va romandre, llavors, una guarnició francesa, i aquella vida es reflexa en els llibres de Baptisme amb les partides següents:

1694.—Fill de Nicolau Dux, soldat del regiment d'Ill de França.

1695.—Fill de Carles Depla, soldat del regiment de sou de la Companyia de Douane.

Filla de Nicolau Delom, natural de Toló en el Llenguadoc. Padrí, Jacinto Clauen. Sargent de la Companyia de Granaders de Davinet del regiment Noailles i Isabel Dusaure, muller del tambor major del regiment de Noailles.

Fill de Nicolau Geraldi, soldat del regiment de sou. Padrí, Pere Oller, francès, guarda de l'artilleria de la plaça de Palamós, en temps de França.

(Continuarà)

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

Present geòrgic

A En Joaquim Ruyra

Frec a frec de la teulada
del vell casal aclucat,
ma finestra hi és badada
en vetlla, com l'ull daurat
d'una gran llebre ajaçada.

En son vidre s'hi belluga
de biaix el sol naixent.
Veu la roba qui s'eixuga,
rep la flaire benastruga
de reïna i pa calent.

Veu com plana la milana;
veu com fuig l'aspriu mostel.
Sap la pau que s'encomana
de l'esquella llunyedana,
del lluir de cada estel.

Sap fruir, o bella cosa!.
de l'aigat qui engrossa el rec.
Mai per mai hi troba nosa
el colom qui s'hi reposa
amb el seu buscall al béc.

I l'abella, d'on vindria?
Ai l'abella qui ens vol bé!
¿Què se'n treu de passâ el dia
esguardant la llunyania
per quelcom, si mai no ve?

I l'abella, una diada,
dins l'eixam qui ronda món,
va aturar-se de passada.
Ma finestra era tancada,
i jo lluny, qui sab a on...

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

Mes l'antiga persiana
on l'ocell de la quintana
tants de cops trobà eixopluc,
avinent a qui demana
pot ésser caëra i buc.

A l'entorn l'eixam broina...
Demanava una cançó?
¿O ma ploma escometia
expiant si hi refloria
l'eixutesa de l'albó?

Només sé que a ma tornada,
ma finestra en ser badada,
hi trobí—gentil present! —
una bresca allà penjada
com raïm de la sarment.

MARIA-ANTÒNIA SALVÁ

(De l'*Almanac de les lletres*.)

Cant d'una nit d'hivern

Quan dins la fosca hi ha un fresseig
fet per la neu blanca i silenta,
i pels arbrats hi brunz l'oreig,
i un petit so ja ens espaventa.

Quan als vitratges, insistent,
truca la pluja, lleu i fina,
com demanant acolliment
en l'inclemència desembrina.

Dic el conhort vora la llar,
arrecerats prop de la flama,
mentre de l'òliba el xisclar
és veu agònica que clama.

OCTAVI SALTOR

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

El país lluminós

Meridional

(Acabament)

I com ho digué ho féu. I tantost com va ésser eixit, el malalt va vestir-se. La il·lusió li minvava el sentiment de flaquesa, a l'inversa de quan tenia l'esperit atribulat. Calant-se la gorra i embolicant-se el coll, el primer acte que li avingué de realitzar fou el d'obrir el porticó de la lluerna. Com si descorregués la cortina qui obturava una meravella, el contemplatiu va restar immòbil. El cercle de l'aspitllera orlava una vista de mar intensament blava, on el sol follejava com si hi tingués embullada una madeixa de fils d'argent; un núvol, blanc, cotonós, era sospès, com una bomba, a poca alçària de l'horitzó; una barca de vela llatina, blanca com el núvol, seguia sa mateixa ruta; núvol i barca, amb el moviment de la nau, semblaven alats, i el malalt, refet, va sentir la il·lusió del volar.

—Encara estem així? Que no't rentes?

—Mira, quin forat tan meravellós!

—A dalt sí que t'agradarà! Cel i mar d'una gran puresa són plens de llum. Tothom riu i xerroteja. Jo m'he menjat unes llenques de pa amb mantega i unes galetes finíssimes. Vôs que't faci preparar l'esmorzar, entretant?

—Que't penses que puc menjar com tu?

Tintinejant, del braç de son amic, En Robert Gelart pujà a coberta. Un eixamplament de pit i de cor li féu exclamar amb emoció sagrada:

—Oh beneïda claror! País lluminós, òpima terra, paradís preat! No em pensava poder aspirar el teu aire tebi perfumat de tarongina i de llorer. A ta carícia sento com la sang se m'escalfa i el meu esperit s'enjoia.

A babor, on la brisa de gregal no hi passava, se col·locaren ambdós amics. Distinta per la diafanitat, la costa se perfilava amb sa varietat de platges, cales i roquissos. La mainada corria tranquil·la joguinejant. La veu, que en la partença de Londres cantava poruga, cantava llavors amb gran refiladissa, com fa un canari al posar-lo a l'aire lliure. Tots els encisos d'una gran llar florien arreu. Hi havia en els cors necessitat d'esplai. En poques hores, En Gelart i En Pi saberen històries circumstanciades de gent que mai més no veurien i ells mateixos explicaren la llur sense reserves. En Joan Pi relligà intimitats amb la més bella anglesa que coneixia, la qual, per sincera confessió, declarà que anava a conèixer Itàlia i Grècia. En plena

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

ventura, s'esborronaven encara els passatgers si paraula o fet evocaven el temporal horrible.

Robert començà a menjar aquell jorn, i en el següent, menja, aire, rialles, benestar, l'havien tonificat en tal grau, que el canvi de son aspecte fou verament meravellós.

S'acostava la nau a Catalunya. A mesura que es feia pròxima la separació dels viatgers, a En Joan Pi li recava sobremenera perquè s'anava apassionant per la bella anglesa i fóra, en realitat, delitosíssim poder percórrer les nacions, breçol d'art sublim, amb una bella i rica amor concertada. Mes el viatge, tocant a son terme, no havia de passar d'ésser un incident d'enamoriscat sense estela ni emprempta. En canvi, Robert, en atansar-se a la pàtria, freturava d'arribar-hi, com qui cerca la flor que encara no veu però de la qual ja en percebeix l'aroma. Sos ulls, com els d'un descobridor, esperaven veure en la costa les muntanyes de silueta coneguda. A la proximitat de Barcelona, una muntanya es retallà en l'atzur.

—Montserrat! Muntanya santa!

Ja li venia al cor el vent de la llar. La dolça calma l'esperava. Ell no podia allunyar-se del niu A guisa de monjo, acceptava la pobresa mentre que son esperit fos clar com el cel sota el qual vivia.

Tota l'estolada del passatge, adés amiga, s'acomiadava ràpidament amb l'assegurança que no es veurien jamés. Havien cregut sebollir-se en un mateix sepulcre, i del sepulcre eixien avalotats i movedissos com un esbart de coloms s'envola del clos després de molts jorns d'encarcerament.

* * *

Aclaparat va rebre el Gerent de la fàbrica aquell a qui debades havia volgut altificar. Amb rauxa vehement va increpar-lo per sa migradesa d'esperit, per sa pueril enyorança.

—Qui havia de pensar que t'enyoraries? Tu, home solitari, sense afectes ni lligams! Qui havia de predir que no podries viure en la gran ciutat del món, tot per enyorança d'aquest recó? S'explica i no es creu. Poder ser ric i condemnar-se a pobre per tota la vida!

—Es veritat. Enyorava i enyoraria tota la vida aquest sol que és la joia de la terra; enyorava el nostre país lluminós, paradís inapreciat pel qui no l'ha deixat mai. Si hagués tingut fills, m'hauria tal vegada sacrificat a viure embolicat d'aquella boira pesanta i d'aquella grisor monòtona. Ara, per què sofrir? Vui viure veient el sol amb sos vestits d'argent i rosa. Rebutjo els diners pel gran goig. Sien els aventurers de vocació o per necessitat els qui fan lluir el nom de la pàtria en llunyes terres. Jo vui arrelar en mon país per rebre l'aura tebiona de la mar i la carícia de la llum vivíssima, com s'arrelen els pins en el rocam de la nostra costa lluminosa.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

El Gerent va compendre l'ànima de l'humil i l'erro que havia comès en trasplantar lo. No replicà. Sols al cap de una estona, somrient, digué:

—Bé. Ja ho saps. Pots venir, com sempre a defensar els teus quaranta durets. Aquí és a casa teua.

El diumenge següent En Robert Gelart es posà les espardenyes, agafà un dels antics bastons menjat de la virolla, com pelegrí qui empunya el bordó, i a hora prima, quan les estrelles encara tremolajaven, eixí de la vila devers l'ermita de Nostra Senyora del Remei.

Camps i boscos, que coneixia pam a pam, li enviaven la flaire reïnosa i salutífera, com una moixaina de vell amic. Corriols i camins rememoraven l'amada imatge de la morta. El rés, ungit de la pau recobrada, eixia dels llavis del caminant. A cada quatre passes girava la testa per encantar sos ulls en els núvols gradualment encesos que encloïen la rosa de foc. Les vives colors anaven superant-se, com un reflex del *Lumen Gloriæ*. I, per fi, la garba de llum puríssima se destrenà per la immensitat del cel atzurós i fi com seda i per les aigues blaves del nostre mar llati. I núvols i calitja, esllenegant-se, semblaren caure com túniques inservibles.

—Oh, sol, dilecte amic!, exclamava com Sant Francesc.

Del cim de la muntanya baixava, dindant, el so de la campana de l'ermita. I en ser que fou al corriol tortuós, qui en la prada flonja aparia una cenefa de ric brocatell, començà de cantar la cançó de la minyona amorosa que bé recordava.

Els pagesos, qui esperaven l'hora de missa, en sentir pujar de la vall la veu coneguda de l'amic absent, varen mirar-se, emocionats, com si fossin testimonis d'un miracle. S'aguantaren el respir per apreciar la veu que vibrava per les afraus, com un picarol festiu.

—Sí que ho és la veu d'En Robert.

—Voleu dir?

—A mi també m'ho apar, però si no pot ser!

Els més joves se decidiren a acostar-se al cantaire, mes quan ells, en gràcil vol, rodejaven la campada propinqüe, Robert, corrent a tota pressa, arribava a l'ermita, commós, afadigat, plorós i rient alhora.

Tots els pagesos l'abraçaren amb igual satisfacció que si salvessin un nàufrag. Era una remoció fonda de l'estany de llur vida rústega.

A grans pinzellades contà Robert sa enyorança i malaltia, la feixugor de la boira, l'horror del temporal i l'alegria de veure el sol que tot ho inondava. Major compenetració de sentiments no podia dar-se. Els humils seguien el relat bocabadada i amb gestes d'expressió adequada a la substància del recit.

—Si que fa una trista cara!

—Aquí es posarà bo de seguida!

El cabrer, inapte a expressar la mescolança de pena i d'alegria, plorava

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

llàgrimes copioses, mentre que oferia a son estimat amic un vas de llet escumosa.

Va dir Robert sa promesa d'adobar l'ermita amb els cabals de sa expedic ó. I el pobre senyor Rector mirà al cel per a tenir exaudida sa pregària.

Durant la missa tothom pregà emocionat. El cant dels rossinyols i el dring de l'aigua rebotent en la cinglera hi entraven amb la flaire de romaní. Després, va ésser precís, per acallar curiositats i emocions, la refeta del relat amb tots els engrunaments i detalls.

—Robert, voldreu, ser el padrí de boda d'aquesta parella galana?

—Amb tota satisfacció.

Com a esplai de l'exultament, tots feren una sardana, i en el gran solei, la llum viva dibuixava les ombres de les figures joioses.

MIQUEL ROGER I CROSA

Esguardant la mar

Feia un jorn de bonança i he fixat la mirada
en la gràcil joguina d'aquest mar de setí;
com el pas d'una dona va avançant cada onada,
i la mar es la seda del vestit blau marí.

La remor de les aigües, tan suau i lleugera,
en ser l'hora tranquila d'iniciar-se el llebeig,
és el frec de la roba que s'ha alçat volandera
a la tímida empenta que li dóna l'oreig.

Ja s'enlaira l'escuma al vaivé de les ones:
són les fades marines, que apareixen a estones,
una a l'altra enllaçant-se follament i cantant.

I reflecta la posta, dins la mar cristallina,
una rosa badada, de color purpurina,
fulla a fulla esblaimant-se en el sí palpitant.

MERCÈ VILA I RAVENTÓS

(Del llibre *Flor de l'amor*, *Magnòlia perfumada*.)

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

Paisatge

Part damunt La Bell-lloc
seguint torrent amunt poquet a poc
per un camí amb honors de carretera,
entre alsines i verns hi ha un ombradís
que sembla un paradís
on riu amb majestat la primavera.
Les falgueres hi creixen amb amor
cobrint amb llur verdor
el teixit espinós de les bardisses,
i allargant els brots tendres els gatells
donen ombra agradosa an els ocells
que a tothora hi celebren xerradisses.
Es la vall tan pregona, que si el sol
hi penetra algun jorn, el rossinyol
el saluda amatent amb sa complanta,
i la molsa que creix en aquells llocs
és regada per l'aigua, que entre els rocs
de llècol pissarrós s'esmuny i canta.
Una fresca agradosa hi regna arreu;
i la calma és tan calma, que el més lleu
butzinar d'un insecte es multiplica;
s'hi frueix d'una vida tan suau
sota un toldo tot verd i un cel tot blau
que no es pot desitjar cosa més rica.
Aquest lloc tan formós
no l'ha visitat mai cap peresós.

LL. BARCELÓ I BOU

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

Crònica local

La inauguració dels balls de Carnaval coincidí amb la preparació de la lluita electoral per a regidors. D'ençà de l'any 1915 que no hi havien hagut eleccions per a Consellers municipals; s'arreglava un cartipàs a l'ombra de l'article 29 i tot era una bassa d'oli, una santa pau. Ara venim de presenciar una de les batalles plebiscitàries més fortes i més dures; basta dir que ha votat un 80 per cent que representa ésser la totalitat d'electors, perquè bé hi és un 20 per cent d'absències. Se desencauaven els vots com els conills amb fura: guerra encesa es declararen els republicans federals i els republicans radicals. Hi havia, demés, la candidatura nacionalista. El partit federal presentà els senyors Marqués, Fàbrega, Oliver i Barnés; el radical, els senyors Gafas, actual alcalde, Margarit i Bañeras, i els nacionalistes, els senyors Torrent, Camós, Bardera i Albertí. El resultat fou el següent:

Districte primer	Marqués	163	vots.
	Barnés	134	»
	Torrent	123	»
	Albertí	112	»
	Bañeras	104	»
Districte segon	Fàbrega	164	»
	Gafas	155	»
	Camós	82	»
Districte tercer	Oliver	123	»
	Bardera	82	»
	Margarit	54	»

Han quedat triomfants: Marqués, Barnés, Torrent, Fàbrega, Gafas, Oliver i Bardera.

A l'endemà de l'elecció, tot l'interés popular es concentrà en els balls de disfresses. Hi ha una passió per al ball, al nostre poble; passió que arriba a fer sofrir molt a aquells qui la tenen i que no poden acudir als balls carnestolencs. Tant al Centre Federal, com al Port com a la Gorga la gent s'hi apinya, molt temps abans de començar la dansa. L'animació del jovent és general; en els presents dies no saben parlar sinó de disfresses. Detallar els balls seria feina interminable; el programa és el mateix que ve repetint-se d'ana sèrie d'anys ençà; llargues tocades de balls amb pics de corrandes i diverses cançons.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

Qualsevol escomet el jovent dansador amb la paraula crisi! La joventut actual,si hagués hagut d'atenir-se a la misèria econòmica,no s'hauria divertit d'ençà de l'any 1914. Ha marxat molta de gent, la majoria a Barcelona, i per tant, receptes i ingressos baixen cada dia a major proporció.Mes com sia que les grans fàbriques traballen bastant en relació a l'anormalitat, hi ha, de fet, un fons econòmic segur que permet organitzar festes i diversions. Essent gairebé nul·la la construcció d'edificis, fou estipulada una baixa dels jornals de mestres de cases i fusters que produí una vaga, ja resolta.

Amb motiu de les eleccions, celebraren-se miting republicà en el qual parlaren els Candidats i el Diputat a Corts En Salvador Albert i un miting nacionalista on tingueren la paraula els senyors Espinet, Torrent i Roger.

Ha vingut l'epidèmia de gripe, si bé, afortunadament, molt lleugera en general. Sempre resulta per ço, haver-hi algun cas greu i alguna mort.

Continuen els treballs de salvació del carrec i objectes del vapor embarrancat a les illes Formigues.

Com és sabut, el Tramvia de Flassà a Palamós ha allargat el servei fins a Girona, però ha hagut de deixar de formar el tren que empalmava amb l'exprés de la tarda. Es parla de la possibilitat de perllongar la via del ferrocarril de San Feliu de Guixols fins a Palafrugell passant, es clar, per nostra vila.

Forta impressió ha causat l'incendi total d'un dels magatzems dels Docks de Palamós S. A. a Palafrugell.

Hem tingut el plaer de saludar el jove Gelabert, repatriat de l'Africa on permanesqué tres anys.

El nombre de socis de la Cooperativa de consum "La Equitativa" és de 2.052. L'import total de les compres efectuades en 1921 es de 1.338.413'38 pessetes.

Encara que sigui en terme de St. Joan, és representativa del comerç palamosí la sucursal de l'important casa Buknall Sholtz i C.ia que es dedica al negoci de palies.

41 minyons han estat sortejats per a l'actual reemplaç.

Preludia la primavera amb uns dies benignes i dolços de llum brillant i de bella calma.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

Almanac de la poesia

Dirigit pel mestre en poesia En Josep M.ª Lòpez-Picó i editat per En Francesc Altés, ha sortit l'Almanac de la Poesia de 1922, i un exemplar com de costum i en present és arribat a la nostra Redacció. Interessa granment resseguir l'antologia de les noves produccions. Hi ha en general, tanta d'indiferència per la collita intel·lectual que indubtablement molts dels qui de grat savorejaran les mostres de totes les produccions poètiques sentiran rubor i vergonya d'haver ignorat l'aparició de moltes d'elles. En la collita d'enguany domina una mota de poetes joves. L'encapsala una poesia del difunt poeta N'Eveli M. Doria—lloable tribut—i segueixen les següents firmes: Salvador Albert, Joan Alcover, Clementina Arderiu, Bartomer Barceló, Josep Carner, Trinitat Catasús, J. Conangla Fontanilles, Miquel Ferrà J. Ferré Esteller, Ramon Garriga Pvre., Ventura Gassol, Carles Grandó, Josep Granger, Joan M. Guasch, J. M. Lòpez-Picó, Joan Malagarriga, Jaume Maurici, Apel·les Mestres, Joan Mínguez, M. Morera i Galícia, J. Pèrez Jorba, Lluis G. Pla Pvre., Josep Sebastià Pons, Josep Pons i Tió, Carles Riba, Llorenç Ribé, Pvre., R. Rucabado, Josep M. de Sagarra, Maria Antonia Salvà, J. Salvat Papasseït, Miquel Saperas, Josep M. de Sucre, Lluis Valeri, Narcís Verdaguer i Callis, Josep M. Viadin, Pvre., Mercè Vila i Raventós, J. Vives i Borrell, Jeroni Zanné.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

Moviment del port

Vaixells entrats durant el mes de Gener de 1922.

1, Vap., Carpio, (inglés); 2, vap., Pacífico; 3, veler, San Juan; 4, vap., Cabo S. Vicente; 5, vap., Guadalquivir; 6, veler, Teresa; 7, veler, José Alberto; 8, veler, Montserrat; 9, veler, Joven Paquito; 10, vap., La Sabinosa; 11, vap., Cervantes, (inglés); 12, vap., Ampurdán; 13, vap., La Sabinosa; 14, Manuel Paz; 15, veler, Joven Paquito; 16, veler, San Francisco; 17, veler, Teresa; 18, vap., Ampurias; 19, vap., Pacífico; 20, vap., Reyvardeu, (norueg); 21, vap., Mont Sant; 22, vap., Ampurias; 23, veler, Felix Marti; 24, vap., La Sabinosa; 25, veler, Joven Paquito; 26, veler, Marvel II; 27, Eugenio II; 28, vap., Cabo S. Sebastián; 29, vap., Pacífico.—Total 29.

Registre civil

Mes de Gener

Naixements.—1, Elena Mauri i Xicars.—2, Arcadi Buixeda i Riera.—3, Francesc Hernàndez i López.—Total 3.

Matrimonis.—1, Miquel Llorca i Linares amb Neus Gaus i Carbó.— 2, Josep Font i Roig amb Maria Sallés i Algué.—Total 2.

Defuncions.— 1, Joan Vila i Bancells 73 anys.— 2, Martí Carbó i Vergonyós, 74 anys.—3, Teresa Montaner i Janoher, 66 anys.—4, Imelda Cameri i Figueras, 42 anys. —5, Reparada Barneda i Llosent, 78 anys.— 6, Joaquim Trias i Esterís, 43 anys.—7, Ignacia Suñer i Palau, 76 anys,—8, Lluis Buixeda i Cadira, 57 anys.—9, Rosa Casademont i Majó, 64 anys.—10, Pere Pascual i Casanovas, 3 anys.—11, Josep Barceló i Serra, 54 anys.—12, Narcís Peruts i Viader, 75 anys.—Total 12.

Tallers Tipogràfics LLORÉNS CASTELLÓ—Palamós.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós